

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-303/20 – 1

Lieta C-303/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 8. jūlijā

Iesniedzējtiesas nosaukums:

Sąd Rejonowy w Opatowie (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 27. septembrī

Prasītāja:

Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Atbildētāja:

KM

[..]

LĒMUMS

Opatova [*Opatów*], 2019. gada 27. septembrī

Sąd Rejonowy w Opatowie I Wydział Cywilny [Opatovas rajona tiesas I civillietu nodaļa],

[..]

pēc izskatīšanas Opatovā 2019. gada 27. septembrī,

tiesas sēdē

lietā sakarā ar *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.*, Luksemburgā,

celto prasību

pret KM

par samaksu

nolemj:

uzdot Eiropas Savienības Tiesai Luksemburgā šādu tiesību jautājumu:

- I. vai ar kodeks wykroczeń [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 138.c panta 1. punktā par patērētāja kredībspējas novērtēšanas pienākuma, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 8. panta 1. punktā, neizpildi paredzēto administratīvo sodu ir atbilstoši un pietiekami īstenota prasība par efektīvu, samērīgu un preventīvu sankciju ieviešanu valsts tiesībās par to, ka kreditors nav izpildījis Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 23. pantā .dalībvalstīm noteikto pienākumu novērtēt patērētāja kredībspēju?
- II. apturēt tiesvedību lietā. (kodeks postępowania cywilnego [civilprocesa kodeksa] 177. panta 1. 3.1 punkts) **[oriģ. 2.lpp.]**

PAMATOJUMS

2019. gada 27. septembra lēmumam

I. Valsts tiesību normas.

a) 2011. gada 12. maija ustawa o kredycie konsumenckim [Likuma par patēriņa kredītu] (konsolidētais teksts Dz.U.2019.1083) 9. pants

1. Pirms patēriņa kredītlīguma noslēgšanas kreditoram ir pienākums novērtēt patērētāja kredībspēju.
2. Kredībspējas novērtējumu veic, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no patērētāja, vai pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no attiecīgajām kreditora datubāzēm vai datu apkopojumiem.
3. Patērētājam ir pienākums pēc kreditora pieprasījuma iesniegt dokumentus un informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu patērētāja kredībspēju.
4. Ja kreditors ir banka vai cita iestāde, kas uz likuma pamata ir tiesīga piešķirt kredītus, kredībspējas novērtējumu veic saskaņā ar 1997. gada 29. augusta *ustawa – Prawo bankowe* [likuma – Banku likums] 70. pantu un citiem tiesību aktiem, kas ir saistoši šiem kreditoriem, ievērojot 1.–3. daļu.

b) kodeks wykroczeń [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 138.c panta 1.a un 4. punkts

1.a § Ar to pašu sodu (naudas sodu) soda ikvienu, kurš, noslēdzot patēriņa kredītlīgumu ar patērētāju, neizpilda pienākumu novērtēt kredītspēju. [oriģ. 3. lpp.]

4. § Ja uzņēmējs nav fiziska persona, tad saskaņā ar 1.–3. § atbildīgs ir uzņēmuma vadītājs vai persona, kas ir pilnvarota slēgt līgumus ar patērētājiem.

c) kodeks wykroczeń [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 24. pants

1. § Ja likumā nav noteikts citādi, piemēro naudas sodu 20 līdz 5000 zlotu apmērā.

2. § Ja par nodarījumu, kas izdarīts ar mērķi gūt mantisku labumu, ir piespriests brīvības atņemšanas sods, papildus šim sodam piemēro arī naudas sodu, izņemot, ja naudas soda piemērošana nebūtu mērķtiecīga.

3. § Piemērojot naudas sodu, ņem vērā pārkāpēja ienākumus, personiskos un ģimenes apstākļus, īpašumus un iespējas gūt ienākumus.

d) kodeks wykroczeń [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 45. pants

1. § Sodāmība par pārkāpumu tiek dzēsta, ja no tā izdarīšanas ir pagājis viens gads; ja šajā laikposmā ir ierosināts process, sodāmība par nodarījumu tiek dzēsta 2 gadus pēc minētā laikposma beigām.

II. Lietas fakti un apstākļi.

2018. gada 23. maijā aizdevēja *Aasa Polska S.A.* Varšavā un atbildētāja KM noslēdza aizdevuma (patēriņa kredīta) līgumu ar numuru 40725167. Kopējā aizdevuma summa tika noteikta 5000,00 zlotu apmērā, bet kopējā maksājamā summa tika noteikta 8626,58 zlotu apmērā. Kopējā maksājamā summa ietvēra šādas summas: 5000,00 zloti – aizņēmuma kapitāls, 536,58 zloti – procenti par kapitāla lietošanu visā līguma darbības laikā, 2490,00 zloti – samaksa par [oriģ. 4. lpp.] sagatavošanu un 600 zloti – administratīvā samaksa. Aizdevums bija jāatmaksā 24 daļās pa 408,00 zlotiem laikposmā no 2018. gada 22. jūnija līdz 2020. gada 22. maijam.

Šī līguma noslēgšanas dienā atbildētājai bija saistības, kas izrietēja no 23 aizdevuma un kredītlīgumiem. Saistību summa no visiem šiem līgumiem bija 261 850,00 zloti, bet kopējo ikmēneša maksājumu summa, kas izrietēja no šīm saistībām, bija 8198,00 zloti. 2019. gada 24. jūnijā atbildētājas kopējā saistību summa bija 163 500,00 zloti.

Atbildētājas laulātajam (AB) attiecīgā līguma noslēgšanas dienā bija saistības, kas izrietēja no 24 aizdevuma un kredītlīgumiem. Saistību summa no visiem šiem

līgumiem bija 457 830,00 zloti, bet kopējo ikmēneša maksājumu summa, kas izrietēja no šīm saistībām, bija 9974,35 zloti.

Atbildētāja attiecīgā līguma noslēgšanas dienā bija nodarbināta uz darba līguma pamata ar darba algu 2 300,00 zlotu neto apmērā. Atbildētājas laulātais neestrādāja un slimības dēļ neguva ienākumus.

Attiecīgais līgums bija noslēgts ar kredīta starpnieka dalību. Pirms līguma noslēgšanas aizdevējs neveica pasākumus, lai noskaidrotu atbildētājas mantisko stāvokli un viņas saistību apmēru. Pirms aizdevuma līguma noslēgšanas sarunas laikā netika uzdots neviens jautājums par atbildētājas, kā arī tās laulātā mantisko stāvokli; it īpaši par viņu ienākumu un saistību summu.

Prasījums, kas izriet no attiecīgā aizdevuma līguma, tika cedēts Luksemburgā reģistrētai *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.*

Aizdevēja tiesību pārņēmēja 2019. gada 4. aprīlī cēla prasību pret KM *Sqd Rejonowy w Opatowie* (Rajona tiesā Opatovā), lūdzot piedzīt 7 139,76 zlotus kopā ar nokavējuma procentiem, kas aprēķināti no prasības celšanas dienas līdz samaksas dienai.

Atbildētāja KM atbildē uz prasības pieteikumu lūdza prasību pilnībā noraidīt.

Ar 2019. gada 14. jūnija rīkojumu prasītājas pilnvarotajam pārstāvim tika uzlikts pienākums sniegt informāciju par pasākumiem, ko aizdevējs ir veicis, lai novērtētu atbildētājas kredībspēju, un iesniegt dokumentus, kas iegūti, pārbaudot atbildētājas kredībspēju. Attiecīgais pienākums netika izpildīts, jo prasītājas pilnvarotais pārstāvis līdz šim brīdim nav iesniedzis nekādu informāciju un nav atsūtījis nekādus dokumentus.

III. Prejudiciālā jautājuma pamatojums.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 8. pantu dalībvalstis nodrošina, ka pirms kredītlīguma noslēgšanas kreditors novērtē patērētāja kredībspēju, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, ko atbilstošos gadījumos ir sniedzis patērētājs, kā arī, vajadzības gadījumā, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no atbilstošas datu bāzes. Dalībvalstis, kurās tiesību akti paredz, ka kreditori novērtē patērētāju kredībspēju, pamatojoties uz ziņām, kas iegūtas no attiecīgās datubāzes, var saglabāt šo prasību. Savukārt direktīvas 23. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par valsts noteikumu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai **[oriģ. 6. lpp.]** nodrošinātu šo sankciju īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Savukārt, saskaņā ar direktīvas 47. apsvērumu dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu,

pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Kaut gan sankciju izvēle paliek dalībvalstu ziņā, paredzētajām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

Saskaņā ar 2011. gada 12. maija *ustawa o kredycie konsumentenckim* [Likuma par patēriņa kredītu] (konsolidētais teksts Dz.U.2019.1083) 9. pantu pirms patēriņa kredītīguma noslēgšanas kreditoram ir pienākums novērtēt patērētāja kredībspēju (1. punkts) Kredībspējas novērtējumu veic, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no patērētāja, vai pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no attiecīgajām kreditora datubāzēm vai datu apkopojumiem. (2. punkts) Patērētājam ir pienākums pēc kreditora pieprasījuma iesniegt dokumentus un informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu patērētāja kredībspēju. (3. punkts) Ja kreditors ir banka vai cita iestāde, kas uz likuma pamata ir tiesīga piešķirt kredītus, kredībspējas novērtējumu veic saskaņā ar 1997. gada 29. augusta *ustawa – Prawo bankowe* [likuma – Banku likums] 70. pantu un citiem tiesību aktiem, kas ir saistoši šiem kreditoriem, ievērojot 1.–3. daļu. (4. punkts)

Polijas tiesību aktos sods par pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju pārkāpumu ir paredzēts *kodeks wykroczeń* [Administratīvo pārkāpumu kodeksa] 138.c panta 1.a un 4. punktā. Pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju neizpilde ir administratīvs pārkāpums un par to ir paredzēts naudas sods no 20 līdz 5000 zlotiem. Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka sods par administratīvo pārkāpumu ir vienīgā sankcija, kas Polijas tiesībās ir paredzēta par pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju neizpildi. Saskaņā ar Polijas tiesību doktrīnā un Polijas tiesu judikatūrā paustajiem viedokļiem šī pienākuma neizpilde vai nepienācīga izpilde neizraisa līguma spēkā neesamību un **[orig. 7. lpp.]** nepamato kreditora atbildību par kaitējuma rašanos ne attiecībā pret patērētāju, ne pret galvotāju vai citām trešajām personām, kas nodrošina patēriņa kredīta atmaksu. Patērētāja kredībspējas negatīvs vērtējums neuzliek kreditoram pienākumu arī atteikt kredīta vai aizdevuma piešķiršanu ¹.

Iesniedzējtiesa uzskata, ka Polijas tiesībās paredzētais sods par administratīvo pārkāpumu neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK paredzētajām prasībām.

Attiecīgais sods ir neefektīvs, jo tas kreditoriem un aizdevējiem, it īpaši, tā dēvētajām ēnu bankām un ātro kredītu aizdevējiem, neliek novērtēt patērētāja kredībspēju. Lielisks tā piemērs ir šī lieta, kā arī citas lietas, kuru fakti ir identiskas un kuras ir izskatījusi iesniedzējtiesa. No šīs un daudzu citu lietu aktu vērtējuma

¹ Czech Tomasz, *Kredyt konsumentencki. Komentarz*, II izdevums, SIP Lex, *Sąd Apelacyjny w Warszawie* [Apelācijas tiesas Varšavā], 2014. gada 7. maija spriedums, VI ACA 945/13, LEX Nr. 1469473; *Sąd Okręgowy w Kielcach* [Apgabaltiesas Kielcē] 2014. gada 11. jūnija spriedums, II Ca 452/14, LEX Nr. 1511361; *Sąd Apelacyjny w Białymstoku* [Apelācijas tiesas Bjalistokā] 2014. gada 6. novembra spriedums, I ACA 452/14, LEX Nr. 1566930, *Sąd Najwyższy* [Augstākās tiesas] septiņu tiesnešu sastāvā 1996. gada 30. septembra lēmums, III CZP 85/96, OSP 1997 nr. 7.–8., 139. pozīcija.

nepārprotami izriet, ka aizdevumi un kredīti tiek piešķirti personām, kas ir ļoti apgrūtinātas ar saistībām un kam nav nekāda ienākumu avota vai kuras gūst nelielus ienākumus un attiecībā uz kurām bieži vien noris tiesu izpildes process. Aizdevēju vai kreditoru iesniegtā informācija par kredīta vai aizdevuma pieprasītāja pārbaudīšanu datubāzēs parasti ir nepatiesa un neatspoguļo patieso lietas stāvokli. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šī lieta ir šādas prakses piemērs, un šo secinājumu pamato tas, ka pieteikuma iesniedzējs vēl nav sniedzis informāciju par atbildētājas kredīspējas novērtējumu, kā arī **[oriģ. 8. lpp.]** informāciju par atbildētāju, kas iegūta no datubāzēm; it īpaši *Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor SA* Varšavā, *Krajowy Rejestr Długów Biuro Informacji Gospodarczej S.A.* Vroclavā, *Biuro Informacji Kredytowej S.A.* Varšavā, *Rejestr Dłużników ERIF Biuro Informacji Gospodarczej S.A.* Varšavā un *Związek Banków Polskich* datubāzēm. Toties ir jānorāda, ka no informācijas lapas par atbildētājas ņemto aizdevumu izriet, ka aizdevējs pirms šī līguma noslēgšanas ir paziņojis, ka ir pārbaudījis atbildētāju minētajās datu bāzēs un ka atbildētāja ir pilnvarojusi aizdevēju lūgt *Biuro Informacji Kredytowych* piekļūvi informācijai, kas ir bankas noslēpums. Savukārt tajā pašā līgumā bija arī noteikts, ka pilnvarojums veikt šos pasākumus ir nosacījums likumā prasītās klienta kredīspējas novērtēšanas veikšanai un līdz ar to ir nosacījums aizdevuma līguma noslēgšanai un aizdevuma piešķiršanai.

Ņemot vērā pierādījumus, ko iesniedzējtiesa ir ieguvusi attiecīgās tiesvedības laikā; it īpaši informāciju par atbildētājas un viņas laulātā saistību skaitu un apmēru, iepriekš aprakstītās aizdevēja darbības var tikt saprastas tikai kā nepamatoti apliecinājumi, kam nav nekāda sakara ar pienākuma objektīvi novērtēt klienta kredīspēju izpildi. Turklāt ir jānorāda, ka patērētāja kredīspējas novērtējuma neveikšana tiek uzskatīta par faktoru, kas piesaista klientu, un būtisku kreditora vai aizdevēja reklāmas elementu. Plaši ir sastopamas reklāmas, kurās tieši ir minēta aizdevuma vai kredīta piešķiršana, iepriekš neizvērtējot patērētāja kredīspēju, kas kā prakse tiek aprakstīta ar vārdiem “aizdevums bez BIK-u (Kredītinformācijas birojs) 5 minūtēs”, “aizdevumi pret paziņojumu” vai pat “aizdevums 15 minūtēs personām ar tiesu izpildītāju”. Jānorāda, ka šādas prakses piemērošanas negatīvās sekas ir identificējušas Polijas iestādes un par tām tika norādīts **[oriģ. 9. lpp.]** valdības likumprojekta, ar ko groza noteiktus likumus cīņai pret augļošanu (*Sejma zīnotājs* Nr. 3600), pamatojumā². Tomēr ir jāpiebilst, ka sakarā ar VIII Sejma pilnvaru termiņa (2015. līdz 2019. gads) beigšanos attiecīgais projekts neizdevās un netika virzīts tālāk, un tajā paredzētie grozījumi netika pieņemti.

Polijas tiesībās paredzētais sods nerada arī preventīvas sekas un to pierāda uzņēmējdarbības, kas balstās uz aizdevumu un kredītu piešķiršanu, reklamēšana, sniedzot informāciju par potenciālā klienta kredīspējas novērtējuma neveikšanu. Turklāt ir jāpiebilst, ka patērētāja kredīspējas novērtēšanas neveikšana vai šīs kredīspējas nepienācīga novērtēšana ir reāla prakse un tās rezultātā tiek piešķirti

² <http://www.sejnn.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3600>

aizdevumi un kredīti parādniekiem un personām, kuras nenodrošina to atmaksu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šādas prakses īstenošana izslēdz vienu no direktīvas mērķiem, kas paredzēts tās 26. apsvērumā, sasniegšanu, proti, veicināt atbildīgu praksi visos kredīta attiecību posmos un liegt kreditoriem iesaistīties bezatbildīgos aizdevumos vai izsniegt kredītus, iepriekš nenovērtējot kredībspēju. Šādas prakses pieļaušana ir arī dalībvalsts pienākuma veikt atbilstošu uzraudzību, lai izvairītos no šādas rīcības, kā arī veikt vajadzīgos pasākumus, lai sodītu kreditorus šādu situāciju gadījumā, pārkāpums.

Iesniedzējtiesa uzskata, ka preventīvo seku neesamība izriet no soda, kas paredzēts par pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju neizpildi, pārmērīga mīkstuma. Šī pienākuma pārkāpums ir administratīvs pārkāpums, par ko ir paredzēts tikai naudas sods 20 līdz 5000 zlotu apmērā. Sodamība par administratīvo pārkāpumu tiek dzēsta beidzas parasti pēc viena gada no tā izdarīšanas, bet ja **[oriģ. 10. lpp.]** šajā laikposmā ir ierosināts process, sodamība par administratīvo pārkāpumu tiek dzēsta divus gadus pēc šī laikposma beigām. Par administratīvo pārkāpumu atbildību nes tikai fiziska persona; savukārt šāda atbildība neattiecas uz juridiskām personām, kā arī organizatoriskajām vienībām, kurām nav juridiskas personas statusa. Tam ir būtiska nozīme, jo lielākā daļa uzņēmēju, kas Polijas tirgū piešķir aizdevumus un kredītus, darbojas juridiskas personas formā. Sods par administratīvo pārkāpumu neattiecas uz kreditoru vai aizdevēju kā juridisku personu vai organizatorisko vienību, bet tikai uz fizisku personu, kura pati darbojas kā kreditors vai aizdevējs, vai uzņēmuma vadītāju, vai personu, kas ir pilnvarota slēgt līgumus ar patērētājiem. Kreditors vai aizdevējs, kas ir juridiska persona, faktiski nenes nekādu atbildību par to, ka nav izpildīts pienākums pirms līguma noslēgšanas novērtēt patērētāja kredībspēju. Šī pienākuma neizpilde nekādi neietekmē noslēgtā līguma spēkā esamību un neliedz aizdevējam gūt labumu no šī līguma; it īpaši tiesības uz procentiem vai komisijas naudu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka biežā izvairīšanās no pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju pierāda, ka Polijas tiesībās paredzētajām sankcijām nav preventīvas iedarbības un tās neattur kreditorus vai aizdevējus no iesaistīšanās bezatbildīgu aizdevumu un kredītu piešķiršanā. Kreditors vai aizdevējs, kas ir piešķīris kredītu vai aizdevumu, pārkāpjot pienākumu novērtēt patērētāja kredībspēju, nezaudē nekādu labumu, kas izriet no noslēgtā aizdevuma vai kredīta līguma. Sankcija par administratīvo pārkāpumu attiecas tikai uz fiziskām personām un ne tieši, ne netieši neietekmē pašu kreditoru vai aizdevēju.

Iesniedzējtiesa uzskata, ka sods par administratīvo pārkāpumu arī nav samērīgs ar pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju pārkāpuma smagumu. Te ir arī jāatzīmē **[oriģ. 11. lpp.]**, ka kreditora pienākuma pirms līguma slēgšanas novērtēt kredītņēmēja kredībspēju mērķis ir aizsargāt patērētāju no pārāk lielām parādsaistībām un maksātnespējas un veicināt Direktīvas 2008/48 mērķa izpildi, kas ir panākt pilnu un absolūti saistošu saskaņošanu – patēriņa kredīta jomā – daudzās būtiskās nozarēs –, kas ir atzīta par nepieciešamu, lai nodrošinātu visiem patērētājiem Eiropas Savienībā augstu un līdzvērtīgu to interešu aizsardzības līmeni un atvieglotu labi funkcionējoša patēriņa kredītu iekšējā tirgus izveidošanos. Pienākumam novērtēt patērētāja kredībspēju ir jānodrošina

patērētāju efektīva aizsardzība pret bezatbildīgu kredītu, kas pārsniedz to finansiālās iespējas un kas var izraisīt to maksātnespēju, piešķiršanu.³

Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniedzējtiesa uzskata, ka pienākumam novērtēt patērētāja kredībspēju ir ārkārtīgi būtiska nozīme, lai sasniegtu direktīvas mērķus, un to nevar uzskatīt par nenozīmīgu vai pat nelietderīgu apgrūtinājumu. Tāpat arī kreditoru vai aizdevēju veiktie pasākumi, kas vērsti uz patērētāja kredībspējas novērtēšanu, nevar būt fiktīvi, bet tiem ir jābūt reāliem un atbilstošiem šī pienākuma izpildei. Atbilstošas sankcijas par pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju neizpildi neesamība veicina nekontrolētu parādsaistību uzņemšanos un izraisa iekrišanu parādsaistību spirālē. Tāda situācija ir atbildētājas gadījumā, jo tās parāda summa ir ievērojama, bet šāda parāda apmēra rašanos būtiski veicināja tas, ka kreditors neizpildīja pienākumu novērtēt patērētāja kredībspēju. Atbilstošas sankcijas neesamība arī neliek kreditoriem mainīt savu praksi, lai stingri izpildītu pienākumus, kas tiem uzlikti ar Direktīvu 2008/48 un likumu **[orig. 12.lpp.]**, ar kuru tā transponēta dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā. Tas, savukārt, negatīvi ietekmē viena no direktīvas mērķiem sasniegšanu, proti, nodrošināt patērētāju efektīvu aizsardzību pret bezatbildīgu kredītu, kas pārsniedz to finansiālās iespējas un kas var izraisīt to maksātnespēju, piešķiršanu.

Iesniedzējtiesa uzskata, ka šī prejudiciālā jautājuma uzdošana ir nepieciešama, lai kļiedētu augstāk aprakstītās šaubas un lai pieņemtu šajā lietā pareizu nolēmumu. Atbildes uz šo jautājumu saturam būs tieša nozīme, izvērtējot sekas, ko rada pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju neizpilde, un turklāt tas būs atskaites punkts gan šajā lietā, gan citās lietās ar identiskiem vai pietuvinātiem faktiem un juridisko stāvokli. Atbildes sniegšana ir vajadzīga, jo Tiesa nav tieši izteikusies par aspektiem, kas norādīti jautājumā, un par iepriekš aprakstīto praksi neievērot pienākumu novērtēt patērētāja kredībspēju, kas, pēc iesniedzējtiesas domām, negatīvi ietekmē direktīvas mērķu sasniegšanu un ievērojami vājina Kopienas tiesiskā regulējuma efektivitāti.

Šādos apstākļos un ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa ir lēmusi, kā norādīts lēmuma rezolūīvās daļas I punktā.

[..] *[omissis: orig. 13. lpp.]* procesa apturēšana]

[..] *[omissis: valstu procedūra]*

³ Tiesas 2014. gada 27. marta spriedums lietā C-565/12.